

โครงการการเรียนการสอนเพื่อเสริมประสบการณ์

การประยุกต์ใช้เทคนิคทางธรณีฟิสิกส์เพื่อระบุขอบเขตการปนเปื้อน บริเวณเหมืองดีบุกเก่า อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

โดย

นางสาวสุจิตราพร โพธิ์ชัย เลขประจำตัวนิสิต 5732755523

โครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาระดับปริญญาตรี ภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2560

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของโครงงานทางวิชาการที่ส่งผ่านทางคณะที่สังกัด The abstract and full text of senior projects_in Chulalongkorn University Intellectual Repository(CUIR) are the senior project authors' files submitted through the faculty. การประยุกต์ใช้เทคนิคทางธรณีฟิสิกส์เพื่อระบุขอบเขตการปนเปื้อน บริเวณเหมืองดีบุกเก่า อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี

นางสาวสุจิตราพร โพธิ์ชัย

โครงงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต ภาควิชาธรณีวิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2560

APPLICATION OF GEOPHYSICAL TECHNIQUE TO DELINEATE

CONTAMINATED AREA AROUND THE OLD TIN MINE,

DAN CHANG DISTRICT, SUPHANBURI PROVINCE

Ms. Sujitraporn Pochai

A Project Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements

For the Degree of Bachelor of Science Program in Geology

Department of Geology, Faculty of Science, Chulalongkorn University

Academic Year 2017

หัวข้อโครงงาน	การประยุกต์ใช้เทคนิคทางธรณีฟิสิกส์เพื่อระบุ				
	ขอบเขตการปนเปื้อนบริเวณเหมืองดีบุกเก่า				
	อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี				
โดย	นางสาวสุจิตราพร โพธิ์ชัย				
สาขาวิชา	ธรณีวิทยา				
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานหลัก	รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเลิศ โชติพันธรัตน์				
อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานร่วม	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐานบ ธิติมากร				
	คุณเกียรติพงษ์ คำดี				

วันที่ส่ง..... วันที่อนุมัติ.....

•••••	 •••••	

อาจารย์ที่ปรึกษาโครงงานหลัก

(รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเลิศ โชติพันธรัตน์)

สุจิตราพร โพธิ์ชัย : การประยุกต์ใช้เทคนิคทางธรณีฟิสิกส์เพื่อระบุขอบเขตการปนเปื้อนบริเวณ เหมืองดีบุกเก่า อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี . (APPLICATION OF GEOPHYSICAL TECHNIQUE TO DELINEATE CONTAMINATED AREA AROUND THE OLD TIN MINE, DAN CHANG DISTRICT, SUPHANBURI PROVINCE) อาจารย์ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร. ศรีเลิศ โชติพันธรัตน์, อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐานบ ธิติมากร, 39 หน้า.

แร่ดีบุกที่เกิดในประเทศไทยส่วนใหญ่ได้มาจากสินแร่แคสซิเทอไรต์ (Cassiterite) เกิดอยู่ในสายแร่ แบบน้ำร้อนที่แทรกในหินแกรนิตหรือหินตะกอนข้างเคียง สินแร่แคสซิเทอไรต์มักเกิดร่วมกับแร่อาร์ซิโนไพ ไรต์ แร่ชาร์ลโคไพไรต์และแร่อื่น ๆ เมื่อมีการทำเหมืองแร่ดีบุกจึงมีการทิ้งเพื่อนแร่เหล่านี้เป็นกากแร่ ทำให้ สารหนูกระจายสู่สิ่งแวดล้อมเมื่อแร่อาร์ซิโนไพไรต์เกิดปฏิกิริยาออกซิเดชั่น การศึกษาการปนเปื้อนในพื้นที่ เหมืองดีบุกเก่า ตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรีประยุกต์ใช้การสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้า กับการวิเคราะห์อุทกธรณีเคมีของน้ำบาดาลและดินในพื้นที่เพื่อระบุขอบเขตการปนเปื้อนของมลสาร การ ้สำรวจทางธรณีฟิสิกส์ใช้วิธีการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้าแบบ 1 มิติ วางขั้วไฟฟ้าแบบชรัมเบอร์แจร์ (Schlumberger array) ทำการสำรวจทั้งหมด 12 จุด และนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรม IPI2Win เพื่อ สร้างภาพตัดขวางแสดงชั้นใต้ผิวดิน ซึ่งพบว่าพื้นที่ศึกษาประกอบด้วยชั้นใต้ผิวดิน 3 ชั้น ชั้นแรกเป็นดิน เหนียว (Clay) ความลึกตั้งแต่ 0-10 เมตร ชั้นที่สองเป็นตะกอนหยาบ (Gravel) มีความลึก 10-25 เมตร และ ้ชั้นที่สามเป็นหินปูน มีความลึกมากกว่า 25 เมตร การวัดระดับน้ำจากบ่อบาดาลระดับตื้นและบ่อบาดาล ระดับลึกบอกได้ว่า น้ำบาดาลไหลจากพื้นที่เติมน้ำ (ภูเขา) ทางตะวันตกเฉียงเหนือไปยังพื้นที่ต่ำกว่าทางใต้ ้สำหรับการเก็บตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์เคมีทำการเก็บตัวอย่างน้ำบาดาลระดับตื้น 7 บ่อ น้ำบาดาลระดับลึก 7 บ่อและน้ำผิวดิน 1 จุด นอกจากนี้ยังเก็บตัวอย่างดิน 6 จุด พบว่าน้ำบาดาลระดับตื้นมีความเข้มข้นของ สารหนู 0.406-5.409 µg/L บ่อที่มีความเข้มข้นสูงที่สุดคือบ่อ w3 อยู่ห่างจากเหมืองดีบุกไปทางท้ายน้ำ 1.2 กิโลเมตร แต่ยังไม่เกินค่ามาตรฐานน้ำดื่มขององค์การอนามัยโลกที่กำหนดไว้ที่ 10 µg/L ในขณะที่น้ำผิว ้ดินซึ่งเก็บตัวอย่างจากบ่อเก็บกากแร่เก่ามีค่าความเข้มข้นของสารหนู 23.66 µg/L ซึ่งเกินมาตรฐานของ ้องค์การอนามัยโลก สำหรับตัวอย่างดินพบว่ามีความเข้มข้นของสารหนุมากที่สุดคือ 911.88 mg/kg ในจุดที่ ห่างจากเหมือง 0.5 กิโลเมตร และดินที่มีความเข้มข้นของสารหนูน้อยที่สุดมีความเข้มข้น 10.29 mg/kg ห่าง จากเหมืองดีบุกเก่าประมาณ 2.16 กิโลเมตร จากการศึกษาสามารถสรุปได้ว่าผลลัพธ์ของธรณีฟิสิกส์ไม่ ้สามารถใช้ในการระบุขอบเขตการปนเปื้อนของสารหนูในน้ำบาดาลได้อย่างสมบูรณ์ แต่การสำรวจทางธรณี ฟิสิกส์สามารถใช้เพื่ออธิบายการไหลของน้ำบาดาลและใช้ร่วมกับข้อมูลอุทกธรณีเคมีเพื่ออธิบายพื้นที่ ปนเปื้อนที่เป็นไปได้

ภาควิชา	.ธรณีวิทยา	ลายมือชื่อนิสิต
สาขาวิชา	.ธรณีวิทยา	ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา
ปีการศึกษา	.2560	

5732755523 : MAJOR GEOLOGY

KEYWORDS : GEOPHYSICS / RESISTIVITY / CONTAMINATED AREA / OLD TIN MINE / SUPHANBURI SUJITRAPORN POCHAI : APPLICATION OF GEOPHYSICAL TECHNIQUE TO DELINEATE CONTAMINATED AREA AROUND THE OLD TIN MINE, DAN CHANG DISTRICT, SUPHANBURI PROVINCE. ADVISOR : ASSOC. PROF. SRILERT CHOTPANTARAT, Ph.D., CO – ADVISOR : ASST. PROF. THANOP THITIMAKORN, Ph.D., 39 pp.

In Thailand, most of tin ores are Cassiterite, occurring in hydrothermal veins in wall rocks which associated with granite. Arsenopyrite is the associated mineral generally found in tin mine tailings, which is dumped in tailings after the mining processes. Arsenic (As) is released to the surrounding environments when occurring oxidation of arsenopyrite mineral. This study applied the geophysical investigation combined with hydrogeochemical analysis of groundwater and soils to delineate contaminated areas around the old tin mine. Twelve vertical electrical sounding points were established in this study with Schlumberger array. Then, subsurface data were processed with IPI2Win to create pseudo-cross sections. This result revealed that this area has 3 layers: clay (0-10 m depth), gravel (10-25 m depth), and limestone (≥25 m depth). Groundwater levels were measured in both shallow and deep wells and found that groundwater flow from the recharge area in northwest to the discharge area in south of the study area. In this study, groundwater samples were collected from 7 shallow wells and 7 deep wells around the old tin mine. One surface water sample at the tailing pond of the old tin mine were collected for As analysis as well. Furthermore, six soil samples are also collected. The analysis reveals that As concentrations of shallow wells were in range of 0.406 and 5.409 µg/L. The highest concentration of shallow groundwater is located at well no. w3, the nearest well around 1.2 km in the downstream direction of the tin mine, not over the WHO standard of 10 µg/L. The surface water, located at the old tailing pond, has As concentration approx. 23.66 µg/L exceeding the WHO standard. Moreover, the highest concentration of soil sample is 911.88 mg/kg, around 0.5 km downstream of the mine, while the lowest concentration is 10.29 mg/kg approx. 2.16 km downstream of the mine. In conclusion, the geophysical results cannot be successfully used delineating As-contaminated groundwater, but the geophysical investigation can be used to explain groundwater flow and used as an assistant tool combined with hydrogeochemical data to further explain the possible contaminated areas.

Department :	.Geology	.Student's Signature
Field of Study :	.Geology	.Advisor's Signature
Academic Year :	2017	

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณอาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ศรีเลิศ โชติพันธรัตน์ และผู้ช่วย ศาสตราจารย์ ดร.ฐานบ ธิติมากร ที่ให้คำปรึกษาและแนะนำแนวทางแก้ปัญหาในการทำโครงงานนี้จน สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณคุณเกียรติพงษ์ คำดี และสถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน) ที่ให้คำแนะนำและให้ความอนุเคราะห์ในการใช้เครื่องมือวิเคราะห์ไอโซโทปเสถียร ขอขอบคุณพี่บุคลากรที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือในการใช้ห้องปฏิบัติการตะกอนวิทยา ขอขอบคุณอาจารย์ ดร.พรินท์พิดา สนธิพันธ์ และผู้ร่วมเก็บตัวอย่างน้ำบาดาลและตัวอย่าง ดินทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือและให้คำแนะนำในการเก็บตัวอย่างรวมทั้งการส่งวิเคราะห์ตัวอย่าง ขอขอบคุณนายณรงค์ศักดิ์ ราชูการ และนางสาวอาทิมา โคจิมะ ที่ช่วยเหลือในการเก็บข้อมูล ธรณีฟิสิกส์และให้คำแนะนำในการแปลผลข้อมูล

ขอขอบคุณนางสาววัลลภา วิศิษฎ์ธรรมศรี ที่ให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ไอโซโทปเสถียร และให้ความช่วยเหลือจนงานสำเร็จ

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจ และสุดท้ายขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา และครอบครัวที่เป็นกำลังใจตลอดการทำงานวิจัยครั้งนี้ สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	٩
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ବ
กิตติกรรมประกาศ	ຉ
สารบัญ	প
สารบัญตาราง	ណ
สารบัญภาพ	រា
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์	1
1.3 พื้นที่ศึกษา	2
1.4 สมมติฐาน	2
1.5 ขอบเขตการศึกษา	2
1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ	2
บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	3
2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง	3
2.1.1 การสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้า	3
2.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้า	8
2.1.3 ไอโซโทปเสถียร	10
2.1.4 อัตราส่วนของไอโซโทป	11
2.1.5 เส้นน้ำฝน	12
2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
2.3 ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ศึกษา	15
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	19
3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	19
3.2 รวบรวมข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ศึกษา	19
3.3 การเก็บข้อมูลภาคสนาม	20
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลสภาพต้านทานไฟฟ้า	24
3.5 การวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำและดิน	26
บทที่ 4 ผลการศึกษา	27
4.1 ผลการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้า	27

เรื่อง	หน้า
4.2 ระดับน้ำบาดาล	31
4.3 ปริมาณสารหนูในน้ำและดิน	32
4.4 อัตราส่วนไอโซโทปเสถียร	37
บทที่ 5 อภิปรายและสรุปผลการศึกษา	39
5.1 อภิปรายผลการศึกษา	39
5.2 สรุปผลการศึกษา	39
5.3 ข้อเสนอแนะ	39
เอกสารอ้างอิง	40
ภาคผนวก	

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 2.1 ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุบวกของแร่ดินเหนียว	9
ตารางที่ 3.1 รายการข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา	20
ตารางที่ 3.2 ตัวอย่างข้อมูลธรณีฟิสิกส์เก็บในสนามระหว่างวันที่ 13-15 ตุลาคม 2560	21
ตารางที่ 4.1 ผลการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้าที่ได้จากโปรแกรม IPI2win	30
ตารางที่ 4.2 ตำแหน่งบ่อบาดาลและระดับน้ำบาดาล	31
ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารหนูในน้ำบาดาลและน้ำผิวดิน	33
ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารหนูในดิน	35
ตารางที่ 4.5 ค่าไอโซโทปเสถียรแต่ละจุดศึกษา	37

สารบัญรูปภาพ

หข้า	
ทผา	

รูปที่ 1.1 แผนที่แสดงขอบเขตเหมืองแร่ดีบุกเก่าและพื้นที่ศึกษา	2
รูปที่ 2.1 การวัดหาค่าความต้านทานไฟฟ้าของวัตถุตามกฎของโอห์ม	3
รูปที่ 2.2 ความสัมพันธ์ของการหาสภาพต้านทานไฟฟ้าจริงและปรากฏ	4
รูปที่ 2.3 กระแสไฟฟ้าไหลลงสู่ดินแบบ 2 จุด	5
รูปที่ 2.4 ลักษณะของการวางขั้วกระแสไฟฟ้าและขั้ววัดค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า	6
รูปที่ 2.5 รูปแบบของการจัดวางอิเล็กโทรดแบบชรัมเบอร์แจร์	7
รูปที่ 2.6 ตัวอย่างไฮโดรเจนไอโซโทปซึ่งเป็นไอโซโทปเสถียร	10
รูปที่ 2.7 Rainout effect กับอัตราส่วนไอโซโทปของไฮโดรเจนและออกซิเจน	12
รูปที่ 2.8 แผนภาพแสดงกระบวนการทางอุทกวิทยาที่มีผลต่ออัตราส่วนไอโซโทปออกซิเจนและ	
ไฮโดรเจนในน้ำ	12
รูปที่ 2.9 กราฟแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นของเส้นน้ำฝนจังหวัดกาญจนบุรี	13
รูปที่ 2.10 ตัวอย่างแผนภาพการกระจายตัวของสารหนู	15
รูปที่ 2.11 พื้นที่ศึกษา	16
รูปที่ 2.12 แผนที่ธรณีวิทยาในพื้นที่ศึกษา	17
รูปที่ 2.13 แผนที่อุทกธรณีวิทยาในพื้นที่ศึกษา	18
รูปที่ 3.1 อุปกรณ์ในการเก็บข้อมูลธรณีฟิสิกส์	22
รูปที่ 3.2 การเก็บตัวอย่าง	23
รูปที่ 3.3 แผนที่แสดงตำแหน่งเก็บตัวอย่างน้ำและดิน รวมทั้งตำแหน่งสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้า	า 24
รูปที่ 3.4 การจัดวางขั้วไฟฟ้าแบบชรัมเบอร์แจร์ (Schlumberger array)	24
รูปที่ 3.5 ขั้นตอนการสร้างภาพตัดขวางของพื้นที่จากโปรแกรม IPI2win	25
รูปที่ 3.6 ตัวอย่างการกรอกข้อมูลในโปรแกรม IPI2win	26
รูปที่ 4.1 Sounding curve ของแต่ละจุดสำรวจ	27
รูปที่ 4.2 Pseudo cross-section ในแนว N-S	29
รูปที่ 4.3 Pseudo cross-section ในแนว NW-SE	29
รูปที่ 4.4 แผนที่การไหลของน้ำบาดาล	32
รูปที่ 4.5 แผนที่การกระจายตัวของสารหนูในบ่อบาดาลระดับตื้น	34
รูปที่ 4.6 แผนที่การกระจายตัวของสารหนูในน้ำบาดาลระดับลึก	35
รูปที่ 4.7 แผนที่การกระจายตัวของสารหนูในดิน	36
รูปที่ 4.8 กราฟความสัมพันธ์ระหว่าง $\delta^{ ext{18}}$ O กับ $\delta^{ ext{2}}$ H	37

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

การกระจายของสารหนูสู่สิ่งแวดล้อมเกิดได้จากธรรมชาติ ซึ่งอาจเกิดจากการผุพังของหิน กระบวนการ Hydrothermal หรือกระบวนการทางชีวภาพ แต่กิจกรรมของมนุษย์เป็นสาเหตุหลักใน การเพิ่มกระจายตัวของสารหนูมากขึ้น การทำเหมืองแร่เป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญ ในอดีตประเทศไทย เคยมีการทำเหมืองแร่ดีบุกอย่างเฟื่องฟู แหล่งที่พบดีบุกในประเทศไทยส่วนใหญ่อยู่ทางด้านตะวันตก ของประเทศติดชายแดนเมียนมาร์ แร่ดีบุกส่วนใหญ่ในประเทศไทยได้มาจากสินแร่ Cassiterite (SnO₂) ซึ่งสินแร่ Cassiterite มักเกิดร่วมกันกับแร่ Arsenopyrite (FeAsS) ทำให้ในการทำเหมือง ดีบุกมีการทิ้งกากแร่ที่เป็น Arsenopyrite ออกมา และเมื่อแร่ Arsenopyrite สัมผัสกับน้ำและอากาศ จะเกิดปฏิกิริยาออกซิเดชั่นและรีดักชั่นได้สารประกอบของอาร์เซนิกที่ละลายน้ำได้ดี ทำให้เกิดการ แพร่กระจายลงสู่ชั้นดินและแหล่งน้ำ

การตรวจวัดสารหนูที่มีอยู่ในดินและแหล่งน้ำจะทำให้สามารถระบุขอบเขตการปนเปื้อนได้ โดยทั่วไปจะใช้วิธีการเก็บตัวอย่างดินและน้ำ และนำมาวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการซึ่งวิธีการนี้ใช้เวลา และค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์มาก จึงมีการนำวิธีการทางธรณีฟิสิกส์มาใช้เนื่องจากใช้เวลาและ ค่าใช้จ่ายน้อยกว่า ในอดีตมีการใช้การสำรวจทางธรณีฟิสิกส์ในการหาขอบเขตการปนเปื้อนของสาร หนู ตัวอย่างเช่น การศึกษาพื้นที่การปนเปื้อนสารหนูในพื้นที่อำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัด นครศรีธรรมราช (Wattanasen et al., 2006) โดยใช้การสำรวจวัดสภาพต้านทางไฟฟ้าและการ สำรวจวัดศักย์ไฟฟ้าในการหาการกระจายตัวของสารหนู

ในบริเวณพื้นที่ศึกษาได้เคยมีการศึกษาปริมาณสารหนูที่ปนเปื้อนในแหล่งน้ำ บริเวณเหมือง ดีบุกเก่า ตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (Pansamut and Wattayakorn, 2010) พบว่ามีค่าตั้งแต่ 32-748 μg/L ซึ่งมากเกินกว่าค่าที่องค์การอนามัยโลกกำหนดไว้ที่ 10 μg/L (WHO, 2017) บริเวณนี้จึงเป็นบริเวณที่น่าสนใจในการทำการศึกษาด้วยวิธีการอื่น นั่นคือการใช้เทคนิคทาง ธรณีฟิสิกส์ในการหาขอบเขตการปนเปื้อนของสารหนู เพื่อตรวจสอบและช่วยระบุขอบเขตการ ปนเปื้อน

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อหาขอบเขตการปนเปื้อนของมลสารโดยเทคนิคทางธรณีฟิสิกส์

1.3 พื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษาเป็นบริเวณเหมืองดีบุกเก่าและบริเวณใกล้เคียง อยู่ในตำบลองค์พระ อำเภอด่าน ช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี และตำบลสมเด็จเจริญ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ในแผนที่ภูมิ ประเทศ มาตราส่วน 1:50000 ลำดับชุด L7018 ระวาง 4838 I (บ้านวังยาว) และระวาง 4838 II (อำเภอหนองปรือ) มีความสูงประมาณ 180-720 เมตรจากระดับน้ำทะเล มีทางน้ำสายเล็กไหลผ่าน ได้แก่ ห้วยมะขามและห้วยพุตะเคียน การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นการทำเกษตรกรรม (ปลูก อ้อย) และมีบางส่วนเป็นพื้นที่ป่า ดังแสดงในรูปที่ 1.1

รูปที่ 1.1 แผนที่แสดงขอบเขตเหมืองแร่ดีบุกเก่าและพื้นที่ศึกษา

1.4 สมมติฐาน

วิธีการสำรวจธรณีฟิสิกส์สามารถระบุขอบเขตการปนเปื้อนของมลสารได้

1.5 ขอบเขตการศึกษา

สำรวจธรณีฟิสิกส์ด้วยวิธีการสำรวจวัดสภาพต้านทานไฟฟ้าในบริเวณใกล้เคียงเหมืองดีบุกเก่า ตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี และเก็บตัวอย่างน้ำบาดาลและดินในบริเวณ ใกล้เคียงเหมืองดีบุกเก่าเพื่อวิเคราะห์ปริมาณสารหนู

1.6 ผลที่คาดว่าจะได้รับ

ทราบขอบเขตการปนเปื้อนของมลสารจากเหมืองดีบุกเก่า

บทที่ 2 ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

2.1.1 การสำรวจวัดสภาพต้านทานไฟฟ้า

การประยุกต์ใช้การสำรวจวัดสภาพต้านทานไฟฟ้าได้นั้น สภาพใต้ผิวดินต้องไม่เป็น ฉนวนไฟฟ้า โดยทั่วไปแร่ประกอบหินในเปลือกโลกมีลักษณะเป็นฉนวนไฟฟ้า แต่เนื่องจากเนื้อหินมี ช่องว่าง เช่น รูพรุน รอยแตก ในช่องว่างนั้นจึงมีน้ำที่มีไอออนหรือประจุไฟฟ้าต่าง ๆ ปะปนอยู่ ไอออน หรือประจุไฟฟ้าในน้ำจะไหลภายในช่องว่าง กระแสไฟฟ้าจึงไหลใต้ผิวดิน การสำรวจวัดสภาพต้านทาน ไฟฟ้า (Resistivity Survey) มีวัตถุประสงค์เพื่อหาสภาพธรณีวิทยาใต้ผิวดินโดยอาศัยคุณสมบัติทาง ไฟฟ้าของดินหรือหินใต้ผิวดิน เป็นการวัดค่าความต่างศักย์ของกระแสไฟฟ้าที่ปล่อยลงไปในดินด้วย แหล่งกำเนิดกระแสไฟฟ้าตรงหรือกระแสไฟฟ้าสลับที่มีความถี่ต่ำ

หลักการสำรวจวัดสภาพต้านทานไฟฟ้า ทำโดยการปล่อยกระแสไฟฟ้าไปตามเส้นลวดลงสู่ดิน กระแสไฟฟ้าจะไหลออกจากจุดปล่อย หากใต้ผิวดินเป็นตัวนำที่ยอมให้กระแสไฟฟ้าผ่าน จะสามารถ วัดค่าความต่างศักย์ที่เกิดจากผลของกระแสไฟฟ้าที่ไหลผ่านได้ เมื่อทราบค่าของกระแสไฟฟ้าที่ปล่อย ลงไปและค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าจากขั้วไฟฟ้า 2 ขั้ว จะสามารถหาค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าได้ตาม กฎของโอห์ม โดยกฎของโอห์ม (Ohm's law) กล่าวว่า "กระแสไฟฟ้าที่ผ่านตัวนำหนึ่งมีค่าแปรผัน ตรงกับความต่างศักย์ไฟฟ้าระหว่างปลายทั้งสองของตัวนำนั้น" เขียนเป็นสมการได้ว่า $\frac{V}{I} = R$

รูปที่ 2.1 การวัดหาค่าความต้านทานไฟฟ้าของวัตถุตามกฎของโอห์ม โดยมีแบตเตอรี่สำหรับจ่าย กระแสไฟฟ้า แอมมิเตอร์สำหรับวัดกระแสไฟฟ้าและโวลต์มิเตอร์สำหรับวัดค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า (เพียงตา สาตรักษ์, 2550)

จากกฎของโอห์ม V = IR และ $R = \rho \frac{L}{A}$ ดังนั้น $\rho = \frac{\Delta VA}{IL}$ ho = สภาพต้านทานไฟฟ้า

จากกฎของโอห์ม V = IR และ $R = \rho_a \frac{L}{A}$ ดังนั้น $\rho_a = \frac{\Delta VA}{IL}$ $\rho_a = สภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ$

รูปที่ 2.2 ความสัมพันธ์ของการหาสภาพต้านทานไฟฟ้าจริงและปรากฏ (เพียงตา สาตรักษ์, 2550) ก) กรณีตัวกลางมีลักษณะเป็นเนื้อเดียว จะได้ค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าจริง

ข) กรณีตัวกลางมีเนื้อผสม ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าที่วัดได้จะเป็นค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้า ปรากฏ

ความต้านทานไฟฟ้าขึ้นอยู่กับผลคูณของค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าของตัวกลางกับค่าความยาว ของตัวกลางที่กระแสไฟฟ้าไหลผ่านหารด้วยพื้นที่หน้าตัดของตัวกลาง ดังสมการ

$$R =
ho rac{L}{A}$$
 ซึ่งสามารถเขียนใหม่ได้เป็น $ho = R rac{A}{L}$

เมื่อ **ρ** คือ สภาพต้านทานไฟฟ้า หรือความต้านทานไฟฟ้าจำเพาะ หน่วย โอห์ม-เมตร (Ω-m)

- R คือ ความต้านทาน หน่วย โวลต์
- A คือ พื้นที่หน้าตัด หน่วย เมตร (m)
- L คือ ความยาว หน่วย เมตร (m)

ความต้านทานไฟฟ้าขึ้นอยู่กับค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าของชั้นดิน-หินใต้ผิวดินในบริเวณที่ ปล่อยกระแสไฟฟ้าและความยาวของระยะทางที่กระแสไฟฟ้าไหลต่อพื้นที่หน้าตัดของบริเวณที่ กระแสไฟฟ้าไหล เมื่อกำหนดให้ระยะห่างของขั้วไฟฟ้าที่ปล่อยกระแสไฟฟ้าเท่ากันและระยะห่าง ระหว่างขั้วไฟฟ้าที่วัดค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าเท่ากัน หากสภาพใต้ผิวดินมีสภาพต้านทานไฟฟ้าเท่ากัน สามารถแปลความได้ว่าสภาพใต้ผิวดินของทั้งสองบริเวณมีความคล้ายคลึงกัน แต่ถ้าค่าของสภาพ ต้านทานไฟฟ้าที่วัดได้แตกต่างกัน แสดงว่าสภาพใต้ผิวดินแตกต่างกัน

กรณีกระแสไฟฟ้าไหลลงสู่ดินแบบ 2 จุด กระแสไฟฟ้าวิ่งจากขั้วไฟฟ้าบวกไปขั้วไฟฟ้าลบโดย มีแบตเตอรี่ต่ออยู่กับลวดที่ขั้วไฟฟ้าบวกและขั้วไฟฟ้าลบ และปักลงดินให้ปลายที่ต่อลงดินอยู่ห่างกัน เป็นระยะทาง L พิจารณาเฉพาะจุด P₁ ใด ๆ เพื่อหาค่าศักย์ไฟฟ้าใต้ผิวดินที่ตำแหน่งนั้น ๆ โดยสมมติ ให้ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าของดินไม่เปลี่ยนแปลง สามารถคำนวณได้ดังนี้

$$V_{P_1} = \frac{l\rho}{2\pi r_1} - \frac{l\rho}{2\pi r_2}$$

จัดสมการให้อยู่ในรูปของระยะทาง x และความลึก z ได้เป็น

$$V_{P_1} = \frac{I\rho}{2\pi} \left[\frac{1}{[x^2 + z^2]^{\frac{1}{2}}} - \frac{1}{[(L-x)^2 + z^2]^{\frac{1}{2}}} \right]$$

ดังนั้น ศักย์ไฟฟ้าที่จุด P₁ ใด ๆ ขึ้นกับระยะห่างของขั้วที่ปล่อยกระแสไฟฟ้า ปริมาณของกระแสไฟฟ้า และค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้า

รูปที่ 2.3 กระแสไฟฟ้าไหลลงสู่ดินแบบ 2 จุดที่จุด C₁ และ C₂ โดยมีจุด P₁ เป็นจุดที่ต้องการหาค่า ความต่างศักย์ไฟฟ้า (เพียงตา สาตรักษ์, 2550)

การสำรวจวัดสภาพต้านทานไฟฟ้ามีจุดประสงค์เพื่อวัดหาค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าบริเวณ 2 จุด สมมติให้วัดความต่างศักย์ที่ P1 และ P2 โดยปล่อยกระแสไฟฟ้าที่จุด C1 และ C2 จะได้

ศักย์ไฟฟ้าที่จุด P₁ $V_{P_1} = \frac{I\rho}{2\pi r_1} - \frac{I\rho}{2\pi r_2}$ ศักย์ไฟฟ้าที่จุด P₂ $V_{P_2} = \frac{I\rho}{2\pi r_3} - \frac{I\rho}{2\pi r_4}$ หาค่าความแตกต่างศักย์ไฟฟ้าที่จุด P₁ และ P₂ ได้ดังนี้

$$\Delta V = V_{P_1} - V_{P_2} = \left(\frac{l\rho}{2\pi r_1} - \frac{l\rho}{2\pi r_2}\right) - \left(\frac{l\rho}{2\pi r_3} - \frac{l\rho}{2\pi r_4}\right)$$
$$\Delta V = \frac{l\rho}{2\pi} \left(\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} - \frac{1}{r_3} + \frac{1}{r_4}\right)$$

เราสามารถวัดค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าและวัดค่ากระแสไฟฟ้าได้ และทราบระยะห่างของขั้วที่ปล่อย กระแส ไฟฟ้าและขั้วที่วัดค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าจากการกำหนดระยะห่าง ดังนั้นสามารถหาค่าของ สภาพต้านทานไฟฟ้าได้ จากสมการ

รูปที่ 2.4 ลักษณะของการวางขั้วกระแสไฟฟ้าและขั้ววัดค่าความต่างศักย์ไฟฟ้าที่เป็นหลักในการ สำรวจเบื้องต้นของการสำรวจวัดสภาพต้านทานไฟฟ้าของสภาพใต้ผิวดิน (เพียงตา สาตรักษ์, 2550)

จากสมการ
$$ho = rac{2\pi\Delta V}{I} iggl[rac{1}{rac{1}{r_1 - rac{1}{r_2} - rac{1}{r_3} + rac{1}{r_4}} iggr]$$
 กำหนดให้ค่าที่อยู่ในวงเล็บหรือ $rac{1}{rac{1}{r_1 - rac{1}{r_2} - rac{1}{r_3} + rac{1}{r_4}}$ เป็น
ค่าคงที่ของระยะห่างขั้วอิเล็กโตรด ทำให้สามารถเขียนสมการใหม่ได้เป็น $ho = rac{2\pi\Delta V}{I}K$

ถ้าสภาพใต้ผิวดินเป็นเนื้อเดียว (Homogeneous and isotropic) ค่าของ **ρ** จะมีค่าคงที่ค่า เดียว แต่ถ้าสภาพใต้ผิวดินไม่เป็นเนื้อเดียวกัน ค่าของ **ρ** ที่ได้จะเป็นค่า **ρ**_a (สภาพต้านทานไฟฟ้า ปรากฏ) ซึ่งในธรรมชาติส่วนใหญ่สภาพใต้ผิวดินไม่เป็นเนื้อเดียวกัน ดังนั้นค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้า ที่วัดได้จึงเป็นค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏ

กรณีการวางรูปแบบการสำรวจแบบชรัมเบอร์แจร์ (Schlumberger array) ดังรูปที่ 2.5 สามารถแทนค่าระยะห่างของขั้วอิเล็กโทรด r_1 , r_2 , r_3 และ r_4 ได้ดังนี้ $r_1 = r_4 = \frac{AB}{2} - \frac{MN}{2}$ และ $r_2 = r_3 = \frac{AB}{2} + \frac{MN}{2}$ และเพื่อให้ง่ายต่อการเขียนสมการจะกำหนดให้ $\frac{AB}{2} = L$ และ $\frac{MN}{2} = l$ ได้ $r_1 = r_4 = L - l$ และ $r_2 = r_3 = L + l$ ค่าความต่างศักย์ที่วัดได้ในสนาม จึงเป็นดังสมการนี้

$$\begin{split} \Delta V &= V_1 - V_2 = \frac{l\rho_1}{2\pi} \Big[\Big(\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} \Big) - \Big(\frac{1}{r_3} - \frac{1}{r_4} \Big) + D \Big] \\ &= \frac{l\rho_1}{2\pi} \Big[\Big(\frac{1}{L-l} - \frac{1}{L+l} \Big) - \Big(\frac{1}{L+l} - \frac{1}{L-l} \Big) + D \Big] \\ D &= 2 \sum_{m=1}^{\infty} k^m \Big\{ \frac{1}{\sqrt{r_1^2 + (2mz)^2}} - \frac{1}{\sqrt{r_2^2 + (2mz)^2}} - \frac{1}{\sqrt{r_3^2 + (2mz)^2}} \\ &+ \frac{1}{\sqrt{r_4^2 + (2mz)^2}} \Big\} \\ &= 2 \sum_{m=1}^{\infty} k^m \Big\{ \frac{1}{\sqrt{(L-l)^2 + (2mz)^2}} - \frac{1}{\sqrt{(L+l)^2 + (2mz)^2}} - \frac{1}{\sqrt{(L+l)^2 + (2mz)^2}} \\ &+ \frac{1}{\sqrt{(L-l)^2 + (2mz)^2}} \Big\} \\ \frac{\Delta V}{l} &= \frac{\rho_1 2l}{\pi (L^2 - l^2)} [1 + D] \end{split}$$

รูปที่ 2.5 รูปแบบของการจัดวางอิเล็กโทรดแบบชรัมเบอร์แจร์ (เพียงตา สาตรักษ์, 2550)

สำหรับสภาพต้านทานไฟฟ้าปรากฏของการจัดวางขั้วอิเล็กโทรดแบบชรัมเบอร์แจร์คำนวณได้จากการ

แทนค่าระยะห่างของขั้วอิเล็กโทรด r₁, r₂, r₃ และ r₄ ลงในสมการ
$$\rho = \frac{2\pi\Delta V}{I} \left[\frac{1}{\frac{1}{r_1} - \frac{1}{r_2} - \frac{1}{r_3} + \frac{1}{r_4}} \right]$$

จะได้ $\rho_a = \frac{2\pi\Delta V}{I} \left\{ \frac{1}{\frac{AB}{2} - \frac{MN}{2}} - \frac{1}{\frac{AB}{2} + \frac{MN}{2}} - \frac{1}{\frac{AB}{2} + \frac{MN}{2}} + \frac{1}{\frac{AB}{2} - \frac{MN}{2}} \right\}^{-1}$
 $\rho_a = \frac{\pi}{MN} \left(\frac{(AB)^2}{4} - \frac{(MN)^2}{4} \right) \left(\frac{\Delta V}{I} \right)$

ดังนั้นค่าคงที่ของระยะห่างของการวางขั้วอิเล็กโทรดแบบชรัมเบอร์แจร์ คือ

$$K = \frac{\pi}{MN} \left(\frac{(AB)^2}{4} - \frac{(MN)^2}{4} \right)$$

แทนค่า AB/2 = L และ MN/2 = l จะได้ $ho_a=rac{\pi}{2l}(L^2-l^2)(rac{\Delta V}{I})$

เมื่อแทนค่า $\frac{\Delta V}{I} = \frac{
ho_1 2l}{\pi (L^2 - l^2)} [1 + D]$ ลงในสมการ จะได้ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าจริง คือ $ho_a =
ho_1 (1 + D)$

2.1.2 ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้า

ปริมาณของไอออนของสารละลายในของเหลวที่บรรจุอยู่ในรูพรุนของเนื้อดิน-หินและช่องว่าง ซึ่ง
 Archie (1942) ได้พบความสัมพันธ์และเกิดเป็นกฎของอาร์ซี ดังนี้

$$\frac{\rho_r}{\rho_e} = a \emptyset^{-m} = F$$

เมื่อ ho_r คือ ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าของหิน

- ho_e คือ ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าของของเหลวที่มีไอออนของสารละลายปะปนอยู่ และของเหลวนั้นแทรกอยู่ในช่องว่างของเนื้อหิน (electrolyte in pores) บางครั้ง เขียนสัญลักษณ์เป็น ho_w
- Ø คือ ค่าความพรุน (porosity) หาได้จากอัตราส่วนของปริมาตรของช่องว่างในเนื้อหิน
 (V_v) ต่อปริมาตรของเนื้อหิน (V_r)
- a คือ ค่าสัมประสิทธิ์ของการอิ่มตัว มีค่า 0.6-1.0 (saturation coefficient)
- m คือ ค่าคงตัวของการเชื่อมประสานเนื้อหิน มีค่า 1.40-2.20 (cementation factor) ถ้าหินมีเนื้อแน่นค่า m สูง
- F คือ อัตราส่วนของค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าของหินต่อค่าของสภาพต้านทาน
 ไฟฟ้าของของเหลวและไอออนในของเหลว เรียกว่า ปัจจัยจากลักษณะของเนื้อหิน
 หรือชนิดของหินและสารละลายในเนื้อหิน (formation factor)

 2. ชนิดของแร่ดินเหนียวและปริมาณของแร่ดินเหนียว เนื่องจากแร่ดินเหนียวมีความสามารถในการ แลกเปลี่ยนประจุบวก (Cation exchange capacity) ถ้าหากมีความชื้นในหิน/ดิน แร่ดินเหนียวจะมี ผลต่อการเปลี่ยนแปลงค่าสภาพต้านทานไฟฟ้า ดังตารางที่ 2.1

แร่ดินเหนียว	ความสามารถในการแลกเปลี่ยน ประจุไฟฟ้าบวก (meq/100g)					
คาโอลิไนต์ (Kaolinite)	3-15					
ฮาล์ลอยไซต์ กับ 2 น้ำในผลึก (Halloysite.2H ₂ O)	5-10					
ฮาล์ลอยไซต์ กับ 4 น้ำในผลึก (Halloysite.4H ₂ O)	10-50					
มอนท์โมริลโลไนต์ (Montmorillonite)	80-150					
อิลไลต์ (Illite)	10-40					
เวอร์มิคูไลต์ (Vermiculite)	100-500					
คลอไรต์ (Chlorite)	10-40					
แอตตาพูลไจต์ (Attapulgite)	20-30					

ตารางที่ 2.1 ความสามารถในการแลกเปลี่ยนประจุบวกของแร่ดินเหนียว (ที่มา Keller and Frischknecht, 1966)

(meq = milliequivalent)

 3. เนื้อหิน หินที่มีการคัดขนาดของเม็ดตะกอนดีจะมีสภาพต้านทานไฟฟ้าต่ำกว่าหินที่มีการคัดขนาด ไม่ดีเนื่องจากหินตะกอนที่มีการคัดขนาดดีจะมีความมีรูพรุนสูงทำให้กระแสไฟฟ้าไหลผ่านได้ดี สำหรับ หินอัคนี ถ้ามีรอยแตกหรือรอยแยกมาก ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าจะต่ำกว่าหินที่ไม่มีรอยแตกหรือ รอยแยก

4. กระบวนการเปลี่ยนแปลงทางธรณีวิทยา กระบวนการผุกร่อน กระบวนการผผุพังอยู่กับที่ การ ละลาย กระบวนการเลื่อนหรือการเฉือน ทำให้ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าของหินต่ำลง ในขณะที่ กระบวนการที่ส่งผลให้ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าของหินสูงขึ้น คือ กระบวนการเชื่อมประสานและ กระบวนการตกผลึก

 ความอิ่มตัวด้วยน้ำของช่องว่าง หินที่มีน้ำในช่องว่างมากจะมีสภาพต้านทานไฟฟ้าต่ำกว่าหินที่มีน้ำ ในช่องว่างน้อย เนื่องจากน้ำสามารถพาไอออนเคลื่อนที่ได้ดี นั่นคือสามารถนำไฟฟ้าได้ดี

6. ความซึมผ่านของน้ำ

 จุณหภูมิ การที่น้ำมีอุณหภูมิเพิ่มมากขึ้นส่งผลให้การเคลื่อนย้ายไอออนที่อยู่ในของเหลวเคลื่อนที่ได้ เร็วขึ้น ประจุไฟฟ้าจึงเคลื่อนที่ได้เร็ว ส่งผลให้ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าต่ำลง การเปลี่ยนแปลงค่า ของสภาพต้านทานไฟฟ้ากับอุณหภูมิเป็นไปดังสมการ

$$\rho_t = \frac{\rho_{18}}{1 + \alpha(t + 18)}$$

เมื่อ ho_t คือ ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าที่อุณหภูมิ t ใดๆ

- α คือ สัมประสิทธิ์ของอุณหภูมิต่อค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้า มีค่า 0.025 / °C
- ho_{18} คือ ค่าของสภาพต้านทานไฟฟ้าที่อุณหภูมิ 18 °C
- t คือ อุณหภูมิ มีหน่วยเป็น °C

2.1.3 ไอโซโทปเสถียร

ธาตุไอโซโทป หมายถึง ธาตุชนิดเดียวกันที่มีจำนวนนิวตรอนแตกต่างกัน ทำให้มวลต่างกัน เนื่องจากมวลของธาตุคือผลรวมของอนุภาคโปรตอนและอนุภาคนิวตรอน

ไอโซโทปเสถียร หมายถึง ไอโซโทปของธาตุที่มีความเสถียร ไม่มีการสลายตัวเป็นธาตุอื่น

Hydrogen Isotopes

รูปที่ 2.6 ตัวอย่างไฮโดรเจนไอโซโทปซึ่งเป็นไอโซโทปเสถียร

(http://www.ces.fau.edu/nasa/module-3/how-is-temperature-measured/isotopes.php)

มีการใช้ไอโซโทปเสถียรของไฮโดรเจนและออกซิเจนเพื่อศึกษาแหล่งกำเนิดของน้ำและระบบ อุทกวิทยาเนื่องจากไฮโดรเจนและออกซิเจนอยู่ในโมเลกุลของน้ำ ไอโซโทปเสถียรของไฮโดรเจน ประกอบด้วย โปรเทียม หรือ ¹H มีมวลอะตอมประมาณ 1.00794 พบในธรรมชาติร้อยละ 99.985 ของไอโซโทปไฮโดรเจนทั้งหมด และดิวเทอเรียม หรือ ²H มีมวลอะตอมประมาณ 2.0141 พบใน ธรรมชาติร้อยละ 0.015 ของไอโซโทปไฮโดรเจนทั้งหมด นอกจากนี้ไฮโดรเจนยังมีไอโซโทป กัมมันตรังสีด้วย นั่นคือทริเทียม หรือ ³H มีมวลอะตอมประมาณ 3.016 มีครึ่งชีวิต 12.32 ปี สามารถ สลายตัวให้รังสีบีต้า (β) ไอโซโทปของออกซิเจนมี 3 รูป ประกอบด้วย ¹⁶O, ¹⁷O และ ¹⁸O โดย ¹⁶O มี มวลอะตอมประมาณ 15.994 พบมากที่สุดในธรรมชาติ ร้อยละ 99.76 ของไอโซโทปออกซิเจน ทั้งหมด ¹⁸O มีมวลอะตอมประมาณ 17.999 พบร้อยละ 0.2 ของไอโซโทปออกซิเจนทั้งหมด และ ¹⁷O มีมวลอะตอมประมาณ 16.999 พบร้อยละ 0.04 ของไอโซโทปออกซิเจนในธรรมชาติทั้งหมด

2.1.4 อัตราส่วนของไอโซโทป

กระบวนการระเหยและควบแน่นของน้ำทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอัตราส่วนไอโซโทปของน้ำ ไอโซโทปเบา (¹⁶O, ¹H) จะระเหยได้ง่ายและมักอยู่ในสถานะแก๊ส ในขณะที่ไอโซโทปหนัก (¹⁸O, ²H) ระเหยได้ยากกว่าเนื่องจากมีมวลมากกว่าจึงมักอยู่ในสถานะของเหลว เกิดเป็นความแตกต่างระหว่าง อัตราส่วนของไอโซโทปซึ่งสามารถใช้ในการหาติดตามน้ำบาดาลได้โดยเปรียบเทียบกับ ¹⁸O และ ²H ของน้ำฝน การหาอัตราส่วนไอโซโทปเสถียรไม่สามารถวัดได้โดยตรงจากน้ำต่าง ๆ แต่จะถูกนำมา เปรียบเทียบกับค่าอ้างอิงมาตรฐานสากล (International reference standard) ตามสมการด้านล่าง ค่าตัวอย่างอ้างอิงมาตรฐานใช้ตามมาตรฐานของ V-SMOW (Vienna standard mean ocean water) ความแตกต่างนี้มีหน่วยเป็น ส่วนในพัน (per mil, ‰) แสดงโดยอักษร **δ** (Delta)

$$\delta$$
 (in‰) = $\left(\frac{R_x}{R_s} - 1\right) \times 1000$

โดยที่ R_x คือ อัตราส่วนของไอโซโทปหนักต่อไอโซโทปเบาของตัวอย่าง

 $\mathsf{R}_{\scriptscriptstyle S}$ คือ อัตราส่วนของไอโซโทปหนักต่อไอโซโทปเบาของสารมาตรฐาน

เนื่องจากน้ำในมหาสมุทรมีมากถึง 98% ของน้ำบนผิวโลกและค่อนข้างมีส่วนประกอบของ ไอโซโทปเหมือนกัน โดยทั่วไปค่า δ^{18} O และ δ^{2} H จะต่างกันในน้ำที่มีต้นกำเนิดแตกต่างกัน ค่า δ^{18} O และ δ^{2} H ของน้ำฝนจะขึ้นอยู่กับสถานที่ที่น้ำฝนตกลงมา บริเวณที่น้ำฝนตกลงมาในแผ่นดินไกลจาก มหาสมุทรและมีระดับความสูงของภูมิประเทศมาก จะมีค่า δ^{18} O และ δ^{2} H น้อยกว่าน้ำฝนที่ตกลงมา ในบริเวณใกล้ชายฝั่ง เนื่องจากเมื่อเมฆก่อตัวและตกลงมาเป็นฝน ไอโซโทปหนักในเมฆจะตกลงมาด้วย ไอโซโทปหนักในเมฆจึงลดลง เมื่อเมฆเคลื่อนที่ห่างออกจากชายฝั่งเข้าสู่แผ่นดินมากขึ้น ไอโซโทปหนัก ในเมฆจะลดลงเรื่อย ๆ ค่าอัตราส่วนไอโซโทปในน้ำฝนจึงมีค่าต่างกัน อีกปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อ อัตราส่วนไอโซโทปคืออุณหภูมิ อุณหภูมิสูงทำให้เกิดการระเหยมากขึ้น ไอโซโทปหนักจึงอยู่ในรูปไอน้ำ ได้มากขึ้น ทำให้ δ^{18} O และ δ^{2} H ของน้ำเปลี่ยนแปลงไป

รูปที่ 2.7 Rainout effect กับอัตราส่วนไอโซโทปของไฮโดรเจนและออกซิเจน (http://web.sahra.arizona.edu/programs/isotopes/oxygen.html)

2.1.5 เส้นน้ำฝน

เส้นน้ำฝนได้มาจากการการเก็บค่าไอโซโทปไฮโดรเจนและออกซิเจนจากน้ำฝนที่ตกในพื้นที่ แล้วนำมาหาความสัมพันธ์แสดงออกมาในรูปกราฟเส้นตรง ในการศึกษานี้ใช้เส้นน้ำฝนจังหวัด กาญจนบุรีในการเปรียบเทียบเนื่องงจากพื้นที่ศึกษาอยู่ในจังหวัดสุพรรณบุรีมีระดับความสูงและ ระยะห่างจากทะเลต่างจากกาญจนบุรีเล็กน้อยจึงไม่มีผลต่อความแตกต่างของไอโซโทปมากนัก ความสัมพันธ์เชิงเส้นของเส้นน้ำฝนกรุงเทพแสดงดังสมการ δ¹⁸O = 7.3486δ²H + 2.5828

ร**ูปที่ 2.8** แผนภาพแสดงกระบวนการทางอุทกวิทยาที่มีผลต่ออัตราส่วนไอโซโทปออกซิเจนและ ไฮโดรเจนในน้ำ (http://web.sahra.arizona.edu/programs/isotopes/oxygen.html)

รูปที่ 2.9 กราฟแสดงความสัมพันธ์เชิงเส้นของเส้นน้ำฝนจังหวัดกาญจนบุรี

2.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

รายงานการศึกษาปริมาณสารหนูปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่เหมืองแร่เก่า ตำบลองค์ พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปี พ.ศ.2549 – 2550 ของสำนักบริหารสิ่งแวดล้อม (ไพชยนต์ เจริญไชยศรี, 2551) ได้เก็บตัวอย่างน้ำจากลำห้วยผิวดิน ได้แก่ ห้วยมะขาม ห้วยพุตะเคียน ห้วยมะขาม-พุตะเคียน น้ำบ่อตื้นและสระขุดในพื้นที่บ้านหนองมะเขือขื่นและบ้านคอกช้าง ประปาผิว ดินบ้านหนองมะเชือขึ่น และประปาบาดาลบ้านคอกช้าง มาทำการตรวจสอบค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) อุณหภูมิ และนำไปวิเคราะห์หาปริมาณสารหนูรวม (Total arsenic) โดยเก็บตัวอย่าง 3 ครั้ง ใน เดือนกันยายน พ.ศ. 2549 เดือนสิงหาคมและเดือนธันวาคม พ.ศ. 2550 พบว่า ในลุ่มน้ำห้วยมะขาม ตอนบน ตอนกลาง และตอนล่าง มีค่าความเป็นกรด-ด่าง 6.67-7.32 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานแหล่ง น้ำผิวดินและมีปริมาณสารหนูปนเปื้อน 0.057 - 9.965 ppm สูงเกินเกณฑ์อนุโลมสูงสุดของ มาตรฐานแหล่งน้ำผิวดิน (กำหนดให้ไม่เกินกว่า 0.05 ppm) แต่ปริมาณสารหนูจะลดลงอยู่ในเกณฑ์ อนุโลมสูงสุดของมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดิน เมื่อลำห้วยไหลมารวมกัน คือ 0.019 - 0.047 ppm สำหรับห้วยพุตะเคียนมีปริมาณการปนเปื้อนของสารหนูรวมอยู่ในเกณฑ์อนุโลมสูงสุดของแหล่งน้ำผิว ดิน โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.004 -0.036 ppm ห้วยพุตะเคียนเมื่อไหลรวมกับห้วยมะขามแล้วพบว่ามี ้ปริมาณสารหนูอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานอนุโลมสูงสุด คือ 0.017 ppm ในบ่อน้ำตื้นบริเวณบ้านคอกช้างมี ้ค่าปริมาณสารหนูอยู่ในเกณฑ์อนุโลมสูงสุดของมาตรฐานแหล่งน้ำใต้ดิน มีค่าอยู่ระหว่าง 0.004-0.041 ppm แต่บ่อน้ำตื้นบ้านหนองมะเขือขึ่นมีปริมาณสารหนูเกินเกณฑ์ในบางช่วงเวลาที่ทำการเก็บ ้ตัวอย่าง สำหรับประปาบาดาลบ้านคอกช้างมีปริมาณสารหนูปนเปื้อนอยู่ในเกณฑ์อนุโลมสูงสุดของ

มาตรฐานคุณภาพน้ำบาดาลที่ใช้บริโภค ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2542) มีค่าปริมาณสารหนู 0.002 ppm และ 0.003 ppm ส่วนประปาผิวดินบ้านหนองมะเขือขื่นมีปริมาณ สารหนูเกินมาตรฐานแหล่งน้ำผิวดินและน้ำใช้บริโภค ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ 322 (พ.ศ. 2521) โดยมีค่าปริมาณสารหนูอยู่ระหว่าง 0.372 – 0.665 ppm

มีการตรวจสอบความเข้มข้นของสารหนูในตัวอย่างน้ำจากบ่อเหมืองแร่บริเวณโดยรอบเหมือง ดีบุกเก่า ตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (Pansamut and Wattayakorn, 2010) พบว่าปริมาณสารหนูมีค่าตั้งแต่ 76 – 748 μg/L ในเดือนตุลาคม 2008, 54 – 530 μg/L ในเดือน มกราคม 2009 และ 32 – 607 μg/L ในเดือนมีนาคม 2009 โดยบริเวณที่พบว่ามีความเข้มข้นของ สารหนูมากที่สุดคือบริเวณใกล้บ่อเหมือง

มีการศึกษาพื้นที่ปนเปื้อนโดยใช้การประยุกต์ทางธรณีฟิสิกส์ ตัวอย่างเช่น การระบุเส้นทาง การเคลื่อนที่ของสารหนูโดยใช้การสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้าและแบบจำลองการไหลของน้ำจาก GIS การศึกษานี้มีการเก็บตัวอย่างดินจำนวน 240 ตัวอย่างรอบเหมืองแร่ทองคำ อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย นำไปวิเคราะห์หาปริมาณสารหนู, ปริมาณเหล็ก, OC, CEC soil type และใช้การสำรวจ สภาพต้านทานไฟฟ้าในการสร้างแบบจำลองใต้ผิวดินรอบพื้นที่ที่มีปริมาณสารหนูสูง รวมทั้งจำลอง การไหลของน้ำโดยใช้ GIS เพื่อช่วยในการระบุเส้นทางการปนเปื้อนของสารหนู (Weerasiri, Wirojanagud, and Srisatit, 2013)

พื้นที่เหมืองดีบุกเก่าในอำเภอร่อนพิบูลย์ จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีการศึกษาพื้นที่ ปนเปื้อนสารหนูโดยการบูรณาการวิธีการทางธรณีฟิสิกส์ (Wattanasen et al., 2006) โดยใช้การ สำรวจวัดสภาพต้านทานไฟฟ้า (Electrical resistivity) และการสำรวจวัดค่าความต่างศักย์ทางไฟฟ้า (Self-potential; SP) ในการกำหนดการกระจายตัวของบริเวณที่ปนเปื้อนสารหนูในน้ำบาดาล บริเวณที่มีความเข้มข้นของสารหนูสูง (0.5-5.0 mg/l) ที่ความลึก 3.5-5.0 เมตร วัดค่าสภาพต้านทาน ไฟฟ้าได้ต่ำประมาณ 25-100 Ωm และวัดค่า positive SP anomaly ได้ 66.0 mV นอกจากนี้ยังใช้ ข้อมูลจากการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้า, การสำรวจด้วยคลื่นไหวสะเทือน, การสำรวจด้วยเรดาร์ (GPR) และการสำรวจวัดค่าความเร่งโน้มถ่วงในการแปลความชั้นใต้ผิวดิน นอกจากนี้มีการใช้การสำรวจธรณีฟิสิกส์ในการกำหนดบริเวณปนเปื้อนสารประกอบ ไฮโดรคาร์บอนในดินและน้ำบาดาล โดยทำการสำรวจธรณีฟิสิกส์แบบ Electrical resistivity sounding และ Very low-frequency electromagnetic induction (VLF) รวมทั้งเก็บตัวอย่างน้ำ บาดาลไปวิเคราะห์ทางเคมีเพื่อยืนยันผลการสำรวจ (Benson, Payne, and Stubben, 1997)

รูปที่ 2.10 ตัวอย่างแผนภาพการ กระจายตัวของสารหนู a) การ กระจายตัวของสารหนูในดินและ สภาพต้านทานไฟฟ้าที่ความลึก 0.3 เมตร b) และ c) การกระจายตัวของ สารหนูใน auger water และสภาพ ต้านทานไฟฟ้าที่ความลึก 3.5 เมตร และ 5.0 เมตร ตามลำดับ d) การ กระจายตัวของสารหนูใน auger water ที่ความลึก <5.0 เมตร และค่า ความต่างศักย์ทางไฟฟ้าในพื้นที่ศึกษา (Wattanasen et al., 2006)

2.3 ข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษาอยู่ในตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี (รูปที่2.11) ซึ่งอยู่ทาง ตะวันตกเฉียงเหนือของจังหวัดสุพรรณบุรี มีขอบเขตด้านทิศเหนือติดกับตำบลวังยาว อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านทิศตะวันออกติดกับตำบลห้วยขมิ้น ตำบลนิคมกระเสียวและตำบลด่านช้าง อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ด้านทิศตะวันตกติดกับตำบลเขาโจด อำเภอศรีสวัสดิ์ จังหวัด กาญจนบุรี และด้านทิศใต้ติดกับตำบลสมเด็จเจริญ อำเภอหนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี อยู่ระหว่าง ละติจูด 14 องศา 45 ลิปดาเหนือ ถึง 14 องศา 52 ลิปดาเหนือ และลองจิจูด 99 องศา 19 ลิปดา ตะวันออก ถึง 99 องศา 25 ลิปดาตะวันออก สำหรับเหมืองดีบุกเก่า อยู่ในเขตบ้านคอกช้างและบ้านหนองมะเขือขื่น เปิดทำเหมืองในปี ค.ศ. 1983 และปิดทำการในปี ค.ศ. 2004 มีทั้งหมด 13 ไซต์ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 7 ตาราง กิโลเมตร

รูปที่ 2.11 พื้นที่ศึกษา

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่ศึกษาเป็นลูกคลื่นลอนลาดต่อมาจากเทือกเขาสูงทางด้าน ตะวันตกและตอนกลางของพื้นที่ เทือกเขาสูงชันเป็นแนวเขาที่ติดกับเทือกเขาตะนาวศรี มีความสูง ประมาณ 400-600 เมตร มีลำน้ำขนาดเล็กที่มีต้นกำเนิดจากเทือกเขาสูงไหลจากทิศเหนือลงสู่ทิศใต้

ลักษณะภูมิอากาศ พื้นที่ศึกษาอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมมรสุม ทำให้สามารถแบ่งได้เป็น 3 ฤดู คือ ฤดูร้อน มีหย่อมความกดอากาศต่ำเนื่องจากความร้อนปกคลุม ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์ถึง กลางเดือนพฤษภาคม ทำให้อากาศร้อนอบอ้าวโดยทั่วไป ฤดูฝน ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันตก เฉียงใต้ที่พัดนำความชื้นจากมหาสมุทรอินเดียมาในช่วงเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ทำให้ อากาศชุ่มชื้นมีฝนตกโดยทั่วไป ฤดูหนาว ได้รับอิทธิพลจากลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือที่นำอากาศ หนาวเย็นและแห้งลงมาปกคลุม ในช่วงเดือนตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ทำให้อากาศหนาวเย็น โดยทั่วไป (ศูนย์ภูมิอากาศ สำนักพัฒนาอุตุนิยมวิทยา กรมอุตุนิยมวิทยา, 2560) ลักษณะทางธรณีวิทยา พบตะกอนเศษหินเชิงเขา ตะกอนดินผุและตะกอนตะพักลุ่มน้ำสี น้ำตาลแกมแดง ยุคควอเทอร์นารีวางตัวอยู่บนหินทรายเนื้อควอตซ์ หินทรายเนื้อดินที่แทรกสลับด้วย หินดินดานและหินทรายแป้ง บางแห่งถูกแปรสภาพเป็นหินควอร์ตไซต์ หินฟิลไลต์และหินชนวน และ ยังพบหินเชิร์ตและซากดึกดำบรรพ์ Tentaculites ยุคไซลูเรียน-ดีโวเนียน บริเวณเทือกเขาด้าน ตะวันออกของบ้านคอกช้างพบหินแกรนิต หินไบโอไทต์ - มัสโคไวต์-แกรนิต ยุคไทรแอสซิก มีสายแร่ ควอตซ์และสายเพกมาไทต์ขนาดเล็กตัดแทรกอยู่ทั่วไป

ลักษณะทางอุทกธรณีวิทยาในพื้นที่เป็นชั้นน้ำบาดาลในหินแข็ง พบชั้นหินให้น้ำ 2 ชนิด คือ ชั้นน้ำหินแปรยุคไซลูเรียน-ดีโวเนียน ที่พบเป็นหินนควอร์ตไซต์ หินฟิลไลต์ หินทรายและหินดินดาน โดยน้ำบาดาลมีความลึกระหว่าง 20-40 เมตร อีกชั้นน้ำหนึ่งคือ ชั้นหินให้น้ำจากหินแกรนิต โดยน้ำอยู่ ในรอยแตกหรือรอยแยกของชั้นหิน ความลึกเฉลี่ยประมาณ 20-30 เมตร จากแผนที่น้ำบาดาล จังหวัดสุพรรณบุรี บ่งบอกว่าน้ำบาดาลในพื้นที่ศึกษามีปริมาณสารทั้งหมดที่ละลายน้ำ (TDS) <600 มิลลิกรัมต่อลิตร และปริมาณน้ำที่คาดว่าจะพัฒนาได้ 2-10 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงในชั้นน้ำหินแปร ยุคไซลูเรียน-ดีโวเนียน และน้อยกว่า 2 ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมงในหินแกรนิต

รูปที่ 2.12 แผนที่ธรณีวิทยาในพื้นที่ศึกษา

รูปที่ 2.13 แผนที่อุทกธรณีวิทยาในพื้นที่ศึกษา

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

3.1.1 ศึกษางานวิจัยและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

รวบรวมข้อมูลการปนเปื้อนในบริเวณเหมืองดีบุกเก่า ต.องค์พระ อ.ด่านข้าง
 จ.สุพรรณบุรีและพื้นที่ใกล้เคียง

 รวบรวมข้อมูลภูมิประเทศ ข้อมูลธรณีวิทยา ภาพถ่ายดาวเทียม ข้อมูลบ่อบาดาล ของพื้นที่ศึกษา

- 3. ศึกษางานวิจัยเกี่ยวข้องกับการใช้ธรณีฟิสิกส์ในการหาการปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อม
- 4. ศึกษาหลักการและวิธีการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้า
- 5. ศึกษาการเก็บตัวอย่างน้ำและดิน
- 3.1.2 เก็บข้อมูลภาคสนาม

 เก็บข้อมูลสภาพต้านทานไฟฟ้าแบบ Vertical electrical sounding และวาง ขั้วไฟฟ้าแบบ Schlumberger

- 2. เก็บตัวอย่างน้ำบาดาลและดินในพื้นที่ศึกษา
- 3.1.3 วิเคราะห์ข้อมูล
 - 1. แปลผลข้อมูลสภาพต้านทานไฟฟ้าโดยใช้โปรแกรม IPI2win
 - 2. ส่งตัวอย่างน้ำบาดาลและดินเพื่อวิเคราะห์ปริมาณสารหนู
 - 3. ส่งตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์ไอโซโทปเสถียร
 - 4. จัดทำแผนที่การกระจายตัวของสารหนูในน้ำบาดาลและดิน
- 3.1.4 อภิปรายและสรุปผลการศึกษา
- 3.1.5 นำเสนอและจัดทำรายงาน

3.2 รวบรวมข้อมูลทั่วไปของพื้นที่ศึกษา

รวบรวมข้อมูลดังตารางที่ 3.1 นำมาสร้างแผนที่ของพื้นที่ศึกษาด้วยโปรแกรม ArcMap เพื่อ วางแผนการออกภาคสนาม

ตารางที่ 3.1 รายการข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

รายการข้อมูล	ที่มา				
ภาพถ่ายดาวเทียม Landsat 8	USGS				
ข้อมูลระดับความสูงเชิงตัวเลข (DEM)	USGS				
แผนที่ภูมิประเทศ	กรมแผนที่ทหาร				
ข้อมูลหน่วยหินทางธรณีวิทยา	กรมทรัพยากรธรณี				
ตำแหน่งบ่อบาดาล	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล				
แผนที่อุทกธรณีวิทยา	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล				
แผนที่คุณภาพน้ำบาดาล	กรมทรัพยากรน้ำบาดาล				
ขอบเขตเหมืองแร่เก่า	Tiankao (2014)				

3.3 การเก็บข้อมูลภาคสนาม

3.3.1 เก็บข้อมูลสภาพต้านทานไฟฟ้า

ออกภาคสนามเพื่อเก็บข้อมูลสภาพต้านทานไฟฟ้าในวันที่ 13-15 ตุลาคม 2560 โดยกำหนด จุดเก็บข้อมูลสภาพต้านทานไฟฟ้าอยู่ในบริเวณร่องเขาด้านท้ายน้ำของบ่อเก็บกากแร่ ซึ่งเป็นที่ตั้งของ บ้านหนองมะเขือขื่นและบ้านคอกช้าง ทั้งหมด 12 จุดสำรวจ โดยเริ่มต้นจากบริเวณใกล้บ่อเก็บกากแร่ แล้วจึงสำรวจลงมาทางด้านพิศใต้ ในแต่ละจุดใช้การสำรวจ แบบ 1 มิติ (Vertical electrical sounding) รูปแบบการวางขั้วอิเล็กโทรดแบบชรัมเบอร์แจร์ (Schlumberger array) เริ่มต้นโดยใช้ ระยะจากจุดกึ่งกลางถึงขั้วอิเล็กโตรดใน (MN/2) เท่ากับ 0.5 เมตรและระยะจากจุดกึ่งกลางถึงชั้ว อิเล็กโตรดนอก (AB/2) เท่ากับ 1, 1.5, 2 และ 3 เมตร หลังจากนั้นเปลี่ยนระยะ MN/2 เป็น 2 เมตร และเปลี่ยนระยะ AB/2 เป็น 3, 5, 7 และ 10 เมตรตามลำดับ เพิ่มระยะ MN/2 เป็น 5 เมตร และใช้ ระยะ AB/2 เท่ากับ 10, 15, 20, 25, 30, 35, 40, 45 และ 50 เมตร และสุดท้ายใช้ระยะ MN/2 เท่ากับ 20 เมตร เปลี่ยนระยะ AB/2 เท่ากับ 50, 60, 70, 80, 90 และ 100 เมตรตามลำดับ ในแต่ละ ระยะที่ทำการวัดจะทำการเก็บข้อมูล 3 ครั้งและนำมาหาค่าเฉลี่ย ดังตารางที่ 3.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการ เก็บข้อมูล มีดังนี้ 1. เครื่องมือสำรวจวัดค่าความต้านทานไฟฟ้า SEUBSAK รุ่น SS08

 2. แท่งโลหะสำหรับปล่อยกระแสไฟฟ้า จำนวน 2 แท่ง และแท่งทองแดงสำหรับวัดความต่าง ศักย์ไฟฟ้า จำนวน 2 แท่ง

- 3. สายไฟม้วนเก็บได้ ยาว 200 เมตร จำนวน 2 ชุด และยาว 50 เมตร จำนวน 2 ชุด
- 4. เทปวัดระยะ ยาว 50 เมตร จำนวน 2 อัน
- 5. สายไฟคีบ ยาว 1 เมตร จำนวน 2 เส้น
- 6. แบตเตอรี่ 12V และสายต่อแบตเตอรี่
- 7. เครื่อง GPS
- 8. ค้อน จำนวน 4 อัน
- 9. วิทยุสื่อสาร จำนวน 3 เครื่อง

ตารางที่ 3.2 ตัวอย่างข้อมูลธรณีฟิสิกส์เก็บในสนามระหว่างวันที่ 13-15 ตุลาคม 2560

AB/2	MN/2	к		Ι		l _{av}	V		Vav	Range	Resistivity	
			I ₁	l ₂	l ₃	av	V ₁	V ₂	V ₃	av		
1	0.5	2.36	0.075	0.075	0.075	0.0750	1774	1761	1748	1.7610	0.001	55.4
1.5	0.5	6.29	0.028	0.027	0.027	0.0273	256	254	255	0.2550	0.001	58.7
2	0.5	11.79	0.026	0.026	0.026	0.0260	111	110	111	0.1107	0.001	50.2
3	0.5	27.5	0.047	0.046	0.046	0.0463	49	49	49	0.0490	0.001	29.1
3	2	3.93	0.047	0.046	0.046	0.0463	441	444	447	0.4440	0.001	37.7
5	2	16.5	0.039	0.038	0.038	0.0383	61	60	59	0.0600	0.001	25.8
7	2	35.36	0.076	0.075	0.075	0.0753	39	39	39	0.0390	0.001	18.3
10	2	75.43	0.112	0.111	0.11	0.1110	33	33	33	0.0330	0.001	22.4
10	5	23.57	0.11	0.109	0.109	0.1093	113	114	115	0.1140	0.001	24.6
15	5	62.86	0.067	0.067	0.066	0.0667	49	50	49	0.0493	0.001	46.5
20	5	117.86	0.071	0.07	0.07	0.0703	30	0	30	0.0200	0.001	33.5
25	5	188.57	0.071	0.071	0.071	0.0710	18	18	17	0.0177	0.001	46.9
30	5	275	0.042	0.042	0.041	0.0417	87	88	89	0.0088	0.0001	58.1
35	5	377.14	0.05	0.05	0.05	0.0500	93	93	93	0.0093	0.0001	70.1

AB/2	MN/2	к		Ι		l _{av}		V		Vav	Range	Resistivity
			I ₁	l ₂	l ₃		V ₁	V ₂	V ₃	av		
40	5	495	0.052	0.051	0.051	0.0513	74	75	74	0.0074	0.0001	71.7
45	5	628.57	0.039	0.039	0.039	0.0390	36	36	36	0.0036	0.0001	58.0
50	5	777.86	0.066	0.064	0.063	0.0643	55	54	54	0.0054	0.0001	65.7
50	20	165	0.064	0.064	0.063	0.0637	249	251	254	0.0251	0.0001	65.1
60	20	251.43	0.052	0.052	0.05	0.0513	119	119	117	0.0118	0.0001	58.0
70	20	353.57	0.066	0.063	0.063	0.0640	90	91	92	0.0091	0.0001	50.3
80	20	471.43	0.056	0.056	0.056	0.0560	66	67	68	0.0067	0.0001	56.4
90	20	605	0.037	0.036	0.037	0.0367	35	36	37	0.0036	0.0001	59.4
100	20	754.29	0.04	0.039	0.038	0.0390	32	32	31	0.0032	0.0001	61.2

รูปที่ 3.1 อุปกรณ์ในการเก็บข้อมูลธรณีฟิสิกส์

3.3.2 เก็บตัวอย่างน้ำและดิน

ออกภาคสนามเพื่อเก็บตัวอย่างน้ำและดินในวันที่ 5-7 เมษายน 2561 โดยเก็บตัวอย่างน้ำ บาดาลจากบ่อบาดาลระดับตื้น 7 บ่อ บ่อบาดาลระดับลึก 7 บ่อ และน้ำผิวดิน 1 จุด ดังแสดงในรูปที่ 3.2 ในแต่ละจุดเก็บตัวอย่างทำการเก็บตัวอย่างเพื่อวิเคราะห์สารหนูจุดละ 2 ขวด และเพื่อวิเคราะห์ ไอโซโทปเสถียร 1 ขวด มีอุปกรณ์ดังนี้ 1.ขวดพลาสติก ขนาด 100 มิลลิลิตร 2 ขวด 2.ขวดสีชา ขนาด 100 มิลลิลิตร 1 ขวด 3.เบลเลอร์ (Bailer) 4.ถังใส่น้ำ 5.ถุงมือยาง 6.พาราฟิล์ม (Parafilm) 7.ฟิลเตอร์ ขนาด 0.45 µm 8.กระบอกฉีด (Syringe) 9.หลอดหยด (Dropper) สำหรับวิธีการเก็บตัวอย่างน้ำจากบ่อบาดาลระดับตื้นใช้เบลเลอร์ (Bailer) ในการนำน้ำขึ้นมา จากบ่อ โดยตักน้ำในช่วงแรกทิ้งก่อน จากนั้นจึงเก็บตัวอย่างน้ำใส่ขวดพลาสติก 100 มิลลิลิตรโดย กรองผ่านฟิลเตอร์และใส่กรดไนตริก 1:1 จำนวน 0.5 มิลลิลิตรแล้วจึงปิดฝาและพันด้วยพาราฟิล์ม ใน ส่วนของบ่อบาดาลระดับลึกใช้การสูบน้ำจากปั้มที่ยังไม่ผ่านการกรองโดยจะต้องปล่อยน้ำไหลทิ้งเป็น เวลา 5-10 นาที แล้วจึงเก็บตัวอย่างน้ำใส่ขวดพลาสติกด้วยวิธีเดียวกันกับบ่อบาดาลระดับตื้น การเก็บ ตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์ไอโซโทปเก็บในขวดสีชา ในขณะเก็บต้องให้ภาชนะและอุปกรณ์ในการเก็บ ต้องอยู่ใต้น้ำทั้งหมดเพื่อไม่ให้มีฟองอากาศภายในขวดแล้วจึงพันฝาขวดด้วยพาราฟิล์ม นอกจากนี้ยัง เก็บข้อมูลระดับน้ำบาดาลด้วย

ตัวอย่างดินเก็บตัวอย่างทั้งหมด 6 จุด ที่ต้นน้ำ บริเวณเหมืองดีบุกเก่าและปลายน้ำ โดยแต่ละ จุดเก็บตัวอย่างดินที่ความลึก 15 เซนติเมตรจากผิวดินปริมาณ 0.5 กิโลกรัมใส่ในถุงซิปล็อค

รูปที่ 3.2 การเก็บตัวอย่าง ก.การเก็บตัวอย่างน้ำบาดาลด้วยเบลเลอร์ ข.การเก็บตัวอย่างดิน ค.การวัดระดับน้ำบาดาล

รูปที่ 3.3 แผนที่แสดงตำแหน่งเก็บตัวอย่างน้ำและดิน รวมทั้งตำแหน่งสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้า

3.4 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพต้านทานไฟฟ้า

รูปที่ 3.4 การจัดวางขั้วไฟฟ้าแบบชรัมเบอร์แจร์ (Schlumberger array)

เนื่องจากกำหนดระยะห่างครึ่งหนึ่งของขั้วปล่อยกระแสไฟฟ้า (AB/2) และระยะห่างครึ่งหนึ่ง ของขั้ววัดความต่างศักย์ไฟฟ้า (MN/2) ทำให้สามารถคำนวณค่าคงที่ของการวางขั้วไฟฟ้าแบบ ชรัมเบอร์แจร์ (K) ได้จากสมการ $K = rac{\pi}{MN}(rac{(AB)^2}{4} - rac{(MN)^2}{4})$

ในการสำรวจจะได้ค่ากระแสไฟฟ้าที่ปล่อยออกจากเครื่อง (I) และค่าความต่างศักย์ไฟฟ้า ระหว่างขั้วไฟฟ้าสองขั้ว (V) รวมทั้ง range นำค่าที่บันทึกได้แทนค่าในสมการด้านล่างเพื่อหาค่าความ ต้านทานไฟฟ้า ค่าความต้านทานไฟฟ้า (*RES*) = $\frac{V*Range*K}{I}$ เมื่อ RES คือ ความต้านทานไฟฟ้า V คือ ความต่างศักย์ไฟฟ้า I คือ ปริมาณกระแสไฟฟ้า K คือ ค่าคงที่ของการวางขั้วไฟฟ้าแบบชรัมเบอร์แจร์ ประมวลผลค่าความต้านทานไฟฟ้าที่คำนวณได้, ระยะ AB/2 และระยะ MN/2 โดยใช้ โปรแกรม IPI2win เพื่อให้ได้ข้อมูลภาพตัดขวางของพื้นที่ ซึ่งขั้นตอนการสร้างภาพตัดขวางของพื้นที่ จากโปรแกรม IPI2win แสดงดังรูปที่ 3.5

รูปที่ 3.5 ขั้นตอนการสร้างภาพตัดขวางของพื้นที่จากโปรแกรม IPI2win

ร**ูปที่ 3.6** ตัวอย่างการกรอกข้อมูลในโปรแกรม IPI2win

3.5 การวิเคราะห์ตัวอย่างน้ำและดิน

หลังจากการเก็บตัวอย่างแล้ว ส่งตัวอย่างน้ำและดินสำหรับวิเคราะห์ปริมาณสารหนูไป วิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการที่บริษัท ห้องปฏิบัติการกลาง (ประเทศไทย) จำกัด โดยใช้เครื่องมือ Inductive Coupled Plasma Spectrometer Mass Spectrometer (ICP-MS) กับการวิเคราะห์ ตัวอย่างน้ำ และใช้วิธีการ In-house method based on A handbook of soil analysis; chemical and physical methods, APSRDO, DOA: 1/2553 ขีดจำกัดของการตรวจวัด 300 µg/kg ในการวิเคราะห์ตัวอย่างดิน สำหรับตัวอย่างน้ำเพื่อวิเคราะห์ไอโซโทปเสถียรทำการกรอง ด้วยฟิลเตอร์ขนาด 0.22 µm แล้วนำไปวิเคราะห์ด้วยเครื่อง Cavity Ringdown Spectrometer ที่ สถาบันเทคโนโลยีนิวเคลียร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)

บทที่ 4 ผลการศึกษา

4.1 ผลการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้า

ผลการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้าจำนวน 12 จุด บริเวณท้ายน้ำของบ่อกักเก็บกากแร่ที่ได้ จากโปรแกรม IPI2win แสดงผลค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าแต่ละจุดดังรูปที่ 4.1 และตารางที่ 4.1

AB/2

ง.จุดสำรวจที่ 4

จ. จุดสำรวจที่ 5

ฉ. จุดสำรวจที่ 6

รูปที่ 4.1 Sounding curve ของแต่ละจุดสำรวจ

เมื่อสร้างภาพตัดขวาง (Pseudo cross-section) ในแนวเหนือ-ใต้จากข้อมูลจุดสำรวจที่ 1-2-5-6-7 และแนวตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้จากข้อมูลจุดสำรวจที่ 3-4-6-8-9-12 และเทียบ กับข้อมูลจากหลุมเจาะในจุดใกล้เคียง เพื่อดูโครงสร้างและการวางตัวของชั้นใต้ผิวดิน สามารถแปล ความได้ว่าในบริเวณที่ทำการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้าสามารถแบ่งชั้นใต้ผิวดินได้ 3 ชั้น ชั้นแรก เป็นดินเหนียว (Clay) มีความลึกจากผิวดินจนถึงความลึกประมาณ 0-10 เมตร มีค่าสภาพต้านทาน ไฟฟ้าประมาณ 40-70 โอห์ม-เมตร ชั้นที่สองเป็นตะกอนหยาบมีความลึกประมาณ 10-25 เมตร มีค่า สภาพต้านทานไฟฟ้าประมาณ 15-30 โอห์ม-เมตร ชั้นที่สามเป็นหินแข็ง (หินปูน) มีความลึกมากกว่า 25 เมตร มีค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าประมาณ 30-150 โอห์ม-เมตร ดังรูปที่ 4.13 และ 4.14 ในบริเวณ จุดสำรวจที่ 6 พบค่าความต้านทานไฟฟ้าต่ำกว่าบริเวณโดยรอบเนื่องจากจุดสำรวจนี้อยู่ใกล้กับอ่าง เก็บน้ำ ทำให้ได้รับอิทธิพลจากการซึมของน้ำผิวดิน

ร**ูปที่ 4.2** Pseudo cross-section ในแนว N-S

รูปที่ 4.3 Pseudo cross-section ในแนว NW-SE

VES location	Y V	V	Number of resistivity of layers (Ωm)				Thickness of layers				Depth to bottom (m)							
	~	у	$ ho_1$	ρ 2	ρ 3	ho4	ρ 5	$ ho_{6}$	h1	h2	h3	h4	h5	d1	d2	d3	d4	d5
1	537963	1640092	60.1	5.47	340	38.4			1.68	1.76	6.48			1.68	3.44	9.92		
2	538077	1639727	43	116	18.5	120			1.68	2.44	21.3			1.68	4.12	25.4		
3	538568	1639560	409	49.1	378	9.62	199		2.2	1.7	4.77	7.89		2.2	3.9	8.67	16.6	
4	538533	1639396	31.4	311	24	6.73	182	0.988	0.339	0.511	5.7	6.13	129	0.339	0.85	6.55	12.7	25.6
5	538405	1639162	5.27	68.8	3.02	15.1	8118		0.328	0.43	1.08	15.7		0.328	0.758	1.84	17.5	
6	538562	1639005	12.7	2.34	57.7				2.91	2.5				2.91	5.41			
7	538651	1638863	136	4.19	73.3	8.29	168		0.512	0.703	0.971	12.4		0.512	1.22	2.19	14.6	
8	538489	1638179	16.7	52.5	7.14	46.3			0.717	5.2	3.35			0.717	5.92	9.27		
9	538281	1637505	48.2	198	17.4	5221			0.67	0.613	15.4			0.67	1.28	16.7		
10	537929	1637095	5.42	2.4	807				1.17	8.39				1.17	9.56			
11	537350	1635860	27.9	223	48.5	7.44	189		0.379	0.342	4.96	5.48		0.379	0.721	5.68	11.2	
12	537926	1636378	22.9	130	6.35	427	2.21		0.756	1.23	4.76	12.8		0.756	1.99	6.75	19.5	

ตารางที่ 4.1 ผลการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้าที่ได้จากโปรแกรม IPI2win

4.2 ระดับน้ำบาดาล

จากการเก็บข้อมูลระดับน้ำบาดาล สามารถเก็บข้อมูลได้ 8 บ่อ ดังตารางที่ 4.2 และสามารถ สร้างเป็นแผนที่การไหลของน้ำบาดาลได้ดังรูปที่ จะเห็นว่าน้ำบาดาลมีการไหลจากบริเวณที่เป็นภูเขา ทางด้านตะวันตกเฉียงเหนือซึ่งมีความสูงประมาณ 300-700 เมตรจากระดับน้ำทะเลปานกลางและ ภูเขาด้านตะวันออกซึ่งน่าจะเป็นพื้นที่เพิ่มเติมน้ำ (Recharge area) ไปสู่ทางใต้ที่มีความสูงน้อยกว่า ซึ่งน่าจะเป็นพื้นที่สูญเสียน้ำ (Discharge area) ของพื้นที่ศึกษา จะเห็นว่าการไหลของน้ำบาดาล เป็นไปตามภูมิประเทศ

סו	~	v	Water table from	Location
U	^	T	surface (m)	Location
บ่อบาดาลระดับตื้เ	u			
SW1	543060	1642365	3.5	-
5\\//2	513231	16/1935	3.8	ที่ทำการผู้ใหญ่บ้าน
5002	545254	1041955	5.0	หมู่ที่ 5 ต.วังยาว
SW3	538312	1638741	6	-
SW4	535135	1640337	3.9	-
SW5	539260	1634623	3.76	วัดเขาใหญ่
SW6	538438	1634009	3	-
SW7	536277	1633497	16	วัดถ้ำวังหิน
บ่อบาดาลระดับลึก	ו			
DW1	542740	1642997	6.6	โรงเรียนละว้าวังควาย
DW3	535212	1640502	วัดไม่ได้	โรงเรียนบ้านทุ่งมะกอก
DW5	538540	1637378	วัดไม่ได้	โรงเรียนวัดคอกช้าง
DW6	536673	1633873	วัดไม่ได้	โรงเรียนประชามงคล
DW7	538441	1633431	วัดไม่ได้	โรงเรียนป่าไม้อุทิศ
DW9	541026	1632769	วัดไม่ได้	ประปาบ้านเขาใหญ่02
DW10	542571	1632983	วัดไม่ได้	ประปาบ้านไผ่สีทอง
น้ำผิวดิน			·	•
Surface water	538128	1640042	-	บ่อทิ้งกากแร่เก่า

					<i>,</i>
a		0 1 1		e 0	b
<u>ສາຮາ.99</u>	12	G 1 1 9 8 9 1 9 9 1	ລາເງພງລແລະຈ	200919	ເງຍເງພງສ
	4.2	VIILLIU	UU 171 16166610 0	ากมาค	5 1 U 191 161

รูปที่ 4.4 แผนที่การไหลของน้ำบาดาล

4.3 ปริมาณสารหนูในน้ำและดิน

ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารหนูในน้ำบาดาลและน้ำผิวดินแสดงดังตารางที่ 4.3 พิจารณาแยก ระหว่างบ่อบาดาลระดับตื้นและบ่อบาดาลระดับลึก พบว่า บ่อบาดาลระดับตื้นที่มีความเข้มข้นของ สารหนูมากที่สุดคือ บ่อ SW3 มีความเข้มข้น 5.41 μg/L อยู่ห่างจากบ่อทิ้งกากแร่ที่มีความเข้มข้นของ สารหนู 23.66 μg/L ไปทางท้ายน้ำเป็นระยะทาง 1.2 กิโลเมตร และบ่อบาดาลระดับตื้นที่มีความ เข้มข้นสารหนูน้อยที่สุดคือ บ่อ SW1 มีความเข้มข้น 0.41 μg/L ในส่วนของบ่อบาดาลระดับลึกที่มี ความเข้มข้นของสารหนูมากที่สุดคือ บ่อ DW10 มีความเข้มข้น 9.13 μg/L และบ่อบาดาลระดับลึก ที่มีความเข้มข้นของสารหนูน้อยที่สุดคือ บ่อ DW3 มีความเข้มข้น 0.59 µg/L ซึ่งความเข้มข้นของสาร หนูนี้สามารถสร้างเป็นแผนที่การกระจายตัวได้ดังรูปที่ 4.5

Sample name	Conc. (µg/L)	Sample name	Conc. (µg/L)
SW1	0.406	DW1	6.354
SW2	1.48	DW3	0.587
SW3	5.409	DW5	1.934
SW4	2.846	DW6	2.375
SW5	0.678	DW7	0.596
SW6	3.749	DW9	1.093
SW7	0.832	DW10	9.133
Surface water	23.66		

ตารางที่ 4.3 ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารหนูในน้ำบาดาลและน้ำผิวดิน

จากรูปที่ 4.5 จะเห็นว่าในบ่อบาดาลระดับตื้น บริเวณที่มีความเข้มข้นของสารหนูมากที่สุดอยู่ ในบริเวณเหมืองดีบุกเก่าและมีความเข้มข้นลดลงเมื่อไกลจากเหมืองมากขึ้น ในบริเวณบ่อ SW6 เป็น บริเวณที่มีความเข้มข้นมากกว่าบ่อ SW5 และ SW7 ที่อยู่ใกล้เคียง เมื่อเปรียบเทียบกับแผนที่การไหล ของน้ำบาดาลในรูปที่ 4.4 จะพบว่าบริเวณนี้เป็นบริเวณที่ระดับน้ำบาดาลต่ำ ทำให้น้ำไหลมารวมกัน ในบริเวณนี้จึงอาจมีการสะสมน้ำจากเหมืองที่มีสารหนูสูงกว่า

รูปที่ 4.5 แผนที่การกระจายตัวของสารหนูในบ่อบาดาลระดับตื้น

จากรูปที่ 4.6 บริเวณด้านตะวันตกเฉียงเหนือใกล้กับพื้นที่เพิ่มเติมน้ำมีปริมาณสารหนูน้อย และบริเวณเหมืองดีบุกเก่ามีความเข้มข้นของสารหนูน้อยเช่นเดียวกัน ในขณะที่ด้านตะวันออกของ พื้นที่ศึกษามีความเข้มข้นของสารหนูสูง การกระจายตัวของสารหนูในน้ำบาดาลระดับตื้นไม่สัมพันธ์ กันกับการกระจายตัวของสารหนูในบ่อบาดาลระดับลึก จึงเป็นไปได้ว่าชั้นน้ำบาดาลระดับตื้นและชั้น น้ำบาดาลระดับลึกไม่มีความสัมพันธ์กัน

รูปที่ 4.6 แผนที่การกระจายตัวของสารหนูในน้ำบาดาลระดับลึก

Sample name	Weight (g)	Concentration (mg/kg)
soil2	0.5021	29.41
soil10	0.50165	911.88
soil12	0.5094	135.64
soil17	0.5007	52.17
soil20	0.5006	10.29
soil24	0.502	18.31

ตารางที่ 4.4 ผลการวิเคราะห์ปริมาณสารหนูในดิน

ผลการวิเคราะห์ความเข้มข้นของสารหนูในดินพบว่า ในบริเวณจุด Soil 10 มีความเข้มข้น ของสารหนูมากที่สุด คือ 911.88 mg/kg และในจุด soil12 มีความเข้มข้นลดลงมาคือ 135.64 mg/kg สองจุดนี้อยู่ในบริเวณเหมืองดีบุกเก่าและใกล้กับภูเขาจึงเป็นไปได้ว่าสารหนูจากแหล่งกำเนิด ปนเปื้อนลงสู่ดิน ดังแสดงในรูปที่ 4.7

รูปที่ 4.7 แผนที่การกระจายตัวของสารหนูในดิน

4.4 อัตราส่วนไอโซโทปเสถียร

ผลการวิเคราะห์ไอโซโทปเสถียรสามารถอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างน้ำผิวดิน น้ำบาดาล และน้ำฝนได้ ซึ่งค่าไอโซโทปเสถียรที่ได้จากการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.5

Sample name	$\delta^{^{18}}$ O	${oldsymbol{\delta}}^{^2}$ H	Sample name	$\delta^{^{18}}$ O	$\mathbf{\delta}^{2}$ H
DW 1	-6.91	-43.15	SW 1	-6.91	-45.61
DW 3	-8.21	-52.90	SW 2	-5.97	-37.24
DW 5	-8.07	-53.02	SW 3	-6.88	-47.27
DW 6	-6.09	-43.63	SW 4	-7.81	-50.74
DW 7	-6.49	-44.93	SW 5	-7.18	-48.44
DW 9	-8.22	-54.53	SW 6	-7.12	-48.41
DW 10	-7.27	-48.67	SW 7	-7.03	-48.19
Surface water	-2.87	-29.06			

ตารางที่ 4.5 ค่าไอโซโทปเสถียรแต่ละจุดศึกษา

รูปที่ 4.8 กราฟความสัมพันธ์ระหว่าง $\delta^{^{18}\! ext{O}}$ กับ $\delta^{^{2}\! ext{H}}$

ในน้ำบาดาล ผลของค่า $\delta^{^{18}}$ O มีค่าตั้งแต่ -8.22‰ ถึง -5.97‰ และค่า $\delta^{^{2}}$ H มีค่าตั้งแต่ -54.53‰ ถึง -37.24‰ ในน้ำผิวดินซึ่งมีจุดเก็บตัวอย่างเพียงหนึ่งจุดมีค่า $\delta^{^{18}}$ O -2.87‰ และ $\delta^{^{2}}$ H -29.06‰ เมื่อนำค่าอัตราส่วนไอโซโทปเสถียรมาสร้างกราฟความสัมพันธ์ระหว่าง $\delta^{^{2}}$ H กับ $\delta^{^{18}}$ O

พบว่าน้ำบาดาลจากทุกบ่อมีค่าอัตราส่วนอยู่ใกล้เคียงเส้นน้ำฝนกรุงเทพ ทำให้ทราบว่าบริเวณดังกล่าว มีการเติมของน้ำฝนลงสู่ชั้นน้ำบาดาล สำหรับน้ำผิวดินซึ่งมีตัวอย่างเพียงจุดเดียวมีค่าอัตราส่วน ไอโซโทปเสถียรไม่อยู่ในเส้นน้ำฝนกรุงเทพเนื่องจากมีการระเหยมาก ¹⁸O จึงสามารถออกมาสู่ บรรยากาศได้มากขึ้นส่งผลให้ δ¹⁸O มากขึ้น

บทที่ 5 อภิปรายและสรุปผลการศึกษา

5.1 อภิปรายผลการศึกษา

จากการศึกษาค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าของชั้นใต้ผิวดินสามารถแบ่งชั้นใต้ผิวดินได้เป็น 3 ชั้น คือ ชั้นดินเหนียว ชั้นตะกอนหยาบ และหินปูนตามลำดับ ชั้นที่น่าจะเป็นชั้นน้ำบาดาลระดับตื้นคือชั้น ตะกอนหยาบเนื่องจากพบว่ามีค่าสภาพต้านทานไฟฟ้าต่ำกว่าชั้นอื่น ความเข้มข้นของสารหนูในน้ำ บาดาลระดับตื้นและน้ำบาดาลระดับลึกมีค่าไม่เกินค่าที่องค์การอนามัยโลกกำหนด (10 μg/L) แต่ ความเข้มข้นของสารหนูในน้ำผิวดินมีค่าเกินกว่าค่าที่องค์การอนามัยโลกกำหนด จากการทำแผนที่ การกระจายตัวของสารหนูในน้ำผิวดินมีค่าเกินกว่าค่าที่องค์การอนามัยโลกกำหนด จากการทำแผนที่ การกระจายตัวของสารหนูในดินและในน้ำบาดาลระดับตื้นพบว่าการกระจายตัวของสารหนูมี ความสัมพันธ์กัน โดยมีความเข้มข้นมากในบริเวณเหมืองดีบุกเก่าและบริเวณใกล้กับบ่อกักเก็บกากแร่ และมีความเข้มข้นลดลงเมื่ออยู่ห่างจากเหมืองมากขึ้น การไหลของน้ำบาดาลที่ไหลจากพื้นที่เพิ่มเติม น้ำทางตะวันตกเฉียงเหนือไปสู่ทางใต้ผ่านเหมืองแร่ดีบุกเก่าอาจทำให้เกิดการปนเปื้อนลงสู่ชั้นน้ำ บาดาลระดับตื้นได้ สามารถพิจารณาได้จากไอโซโทปของน้ำบาดาลที่อยู่ในเส้นน้ำฝนซึ่งบ่งบอกว่าน้ำ บาดาลได้รับน้ำมาจากน้ำฝน และอาจมีการพาสารหนูในดินลงมาในชั้นน้ำบาดาลพร้อมกับน้ำฝนที่เติม ลงสู่ชั้นน้ำบาดาลระดับตื้น

5.2 สรุปผลการศึกษา

บริเวณที่อาจมีการปนเปื้อนสารหนูจากเหมืองดีบุกเก่าคือบริเวณขั้นน้ำบาดาลระดับตื้นในชั้น ตะกอนหยาบ โดยมีปริมาณสารหนูมากเมื่ออยู่ใกล้กับบ่อทิ้งกากแร่และในบริเวณเหมือง และมี ปริมาณสารหนูลดลงตามระยะทางที่มากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าการสำรวจสภาพต้านทานไฟฟ้าไม่ สามารถระบุการปนเปื้อนได้ แต่สามารถระบุขอบเขตบริเวณที่น่าจะเป็นชั้นน้ำ จึงต้องนำมาพิจารณา ร่วมกับข้อมูลการวิเคราะห์เคมีของน้ำเพื่อระบุขอบเขตของการปนเปื้อน

5.3 ข้อเสนอแนะ

1. ควรเก็บตัวอย่างน้ำผิวดินเพิ่มเติมเพื่อใช้ในการสร้างเส้นตรงที่ตัวอย่างน้ำมีผลจากการระเหยใน กราฟความสัมพันธ์ระหว่าง $\delta^{^{18}}$ O และ $\delta^{^2}$ H จึงจะทำให้กราฟมีความถูกต้องมากขึ้น

 ควรวิเคราะห์ไอออนอื่นเพิ่มเติมนอกเหนือจากอาร์เซนิก เนื่องจากในพื้นที่เหมืองแร่เก่าอาจมีการ ปนเปื้อนของแร่อื่นที่มาจากการทำเหมือง หากมีการวิเคราะห์เพิ่มเติมจะทำให้การศึกษาการปนเปื้อน ในพื้นที่มีความสมบูรณ์มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมทรัพยากรธรณี. 2557. การจำแนกเขตเพื่อการจัดการด้านธรณีวิทยาและทรัพยากรธรณีจังหวัด สุพรรณบุรี. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- กรมทรัพยากรธรณี. 2550. ธรณีวิทยาประเทศไทย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพ: กรมทรัพยากรธรณี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 628.
- กรมทรัพยากรธรณี. 2556. ธรณีวิทยาระวางจังหวัดสุพรรณบุรี (ND47-7) มาตราส่วน 1:250000 ประจำปี พ.ศ. 2556. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักธรณีวิทยา กรมทรัพยากรธรณี. 88.
- เพียงตา สาตรักษ์. 2550. ธรณีฟิสิกส์เพื่อการสำรวจใต้ผิวดิน. ขอนแก่น: โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. หน้า 223-352.
- ไพชยนต์ เจริญไชยศรี. 2551. รายงานการศึกษาปริมาณสารหนูปนเปื้อนในสิ่งแวดล้อมบริเวณพื้นที่ เหมืองแร่เก่า ตำบลองค์พระ อำเภอด่านช้าง จังหวัดสุพรรณบุรี ระหว่างปี พ.ศ. 2549 – 2550. สำนักบริหารสิ่งแวดล้อม กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่.
- Benson, A. K., Payne, K. L., and Stubben, M. A. 1997. Mapping groundwater contamination using dc resistivity and VLF geophysical methods – A case study. Geophysics 62 (1): 80-86.
- Flora, S. 2015. Arsenic: Chemistry, Occurrence, and exposure. Handbook of Arsenic Toxicology. 1-49.
- Pansamut, S., and Wattayakorn, G. 2010. Arsenic contamination in water from Suphan buri province, Thailand. Journal of Environmental Research and Development 4 (3): 678-686.
- Stoecker, F., Babel, M. S., Gupta, A. D., Rivas, A. A., Evers, M., Kazama, F. et al. 2013.
 Hydrogeochemical and isotropic characterization of groundwater
 salinization in the Bangkok aquifer system, Thailand. Environmental Earth
 Sciences 68 (3): 749-763.

- Tiankao, W. 2014. Risk assessment of arsenic from contaminated soils to shallow groundwater in Ong Phra subdistrict Changwat Suphan Buri, Thailand. Master's Thesis. Department of Geology, Faculty of Science, Chulalongkorn University.
- Wattanasen, K., Elming, S. Å., Lohawijarn, W., and Bhongsuwan, T. 2006. An integrated geophysical study of arsenic contaminated area in the peninsular Thailand. Environmental geology 51: 595-608.
- Weerasiri, T., Wirojanagud, W., and Srisatit, T. 2013. Identifying arsenic pathway using electrical resistivity survey with GIS based flow modeling. International Journal of Electrochemical Science 8: 12707-12718.
- World Health Organization. 2017. Guidelines for Drinking Water Quality Recommendations, 1, Forth Edition. WHO.

ภาคผนวก

well no	easting	northing	elevation	depthfrom	depthto	rock	rock_description	depthdrill	thickness
MD457	537997	1639947	292	0	1.52439	clay	yellowish gray silty plastic.	8.689024	9
MD457	537997	1639947	292	1.52439	10.67073	gravel	yellowish gray very fine gravel to	8.689024	9
							fine gravel		
							angular moderately sorted		
							composed of quartz chert.		
MD457	537997	1639947	292	10.67073	28.96341	limestone	gray calcareous brittle composed	8.689024	9
							of calcite veins		
							slightly weathered hard.		
TY104	538497	1638027	282	0	12.19512	laterite	laterite	11.58537	6
TY104	538497	1638027	282	12.19512	38.10976	rock	rock	11.58537	6
TY105	538518	1638108	279	0	3.04878	clay	clay	11.58537	6
TY105	538518	1638108	279	3.04878	38.10976	rock	rock	11.58537	6
TY106	537240	1635567	254	0	3.04878	rock	rock	15.2439	6
TY106	537240	1635567	254	3.04878	6.097561	clay	clay	15.2439	6
TY106	537240	1635567	254	6.097561	12.19512	limestone	limestone	15.2439	6
TY106	537240	1635567	254	12.19512	25.91463	clay	clay	15.2439	6

ตารางแสดงข้อมูลหลุมเจาะน้ำบาดาลในพื้นที่ศึกษา

well no	easting	northing	elevation	depthfrom	depthto	rock	rock_description	depthdrill	thickness
TY106	537240	1635567	254	25.91463	30.4878	limestone	limestone	15.2439	6
TY106	537240	1635567	254	30.4878	36.58537	clay	clay	15.2439	6
TY106	537240	1635567	254	36.58537	50.30488	limestone	limestone	15.2439	6
TY113	538022	1637290	263	0	4.573171	clay	ดินร่วน	37.19512	-
TY113	538022	1637290	263	4.573171	15.2439	clay	ดินเหนียว	37.19512	-
TY113	538022	1637290	263	15.2439	18.29268	rock salt	หินผุ	37.19512	-
TY113	538022	1637290	263	18.29268	73.17073	rock salt	หินผุ	37.19512	-
TY113	538022	1637290	263	73.17073	122	rock salt	หินผุ	37.19512	-
TY42	539400	1638332	306	0	1.52439	clay	clay	27.88415	-
TY42	539400	1638332	306	1.52439	6.097561	laterite	laterite + clay	27.88415	-
TY42	539400	1638332	306	6.097561	15.2439	rock	rock	27.88415	-
TY42	539400	1638332	306	15.2439	54.87805	granite	granite	27.88415	-
TY42	539400	1638332	306	54.87805	91.46341	granite	granite	27.88415	-